

δηλοῖ δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ἔργοις. τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐκ περαινόντων περαίνοντι, τὰ δ' ἐκ περαινόντων τε καὶ ἀπείρων περαίνοντί τε καὶ οὐ περαίνοντι, τὰ δ' ἐξ ἀπείρων ἄπειρα φανέονται 6.7 τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν συνέστα ὁ κόσμος, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων 11.15 τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων. || πεπερασμένος. Περιορισμένος σὲ ἀριθμό, limited in number, Ζήνων 3.3 εἰ δὲ τοσαῦτά ἐστιν ὅσα ἐστί, πεπερασμένα ἂν εἶη. Πρβλ. πέρας.

περᾶν. Ὀρίζω/περικλείω, bound/enclose, Παρμενίδης 1.32 ἀλλ' ἔμπης καὶ ταῦτα μαθήσεται, ὥς τὰ δοκοῦντα χρῆν δοκίμως εἶναι διὰ παντὸς πάντα περῶντα.

πέρας (τύπ. πείρας) 1. Πέρας/ἄκρον, end/further end, Ξενοφάνης 28.1 γαίης μὲν τόδε πεῖρας ἄνω παρὰ ποσσὶν ὁρᾶται ἡέρι προσπλάζον 2. Πέρας/ἐσχάτη, end/extremity, Ἡράκλειτος 45 ψυχῆς πεῖρατα ἰὼν σὺν ἂν ἐξείροιο, πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν· οὕτω βαθὺν λόγον ἔχει Ἡρακλεδοκλῆς 17.15 ὥς γῆς καὶ πρὶν εἶπα πιφανύσκων πεῖρατα μύθων, δῆλ' ἐρέω 3 (ἀντίθ. ἀρχή). Πέρας/τέλος, end/termination, Ἡράκλειτος 103 ξυνὸν γὰρ ἀρχὴ καὶ πέρας ἐπὶ κύκλου περιφερείας 4. Πέρας/ὄριο, end/boundary, Παρμενίδης 8.26-31-42-49 αὐτὰρ ἀκίνητον μεγάλων ἐν πεῖρασι δεσμῶν ἔστιν ἄναρχον ἄπανστον ... κρατερὴ γὰρ Ἀνάγκη πεῖρατος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει ... πεῖρας πύματον, τετελεσμένον ἐστὶ πάντοθεν ... οἱ γὰρ πάντοθεν ἴσον, ὁμῶς ἐν πεῖρασι κύρει 10.7 ὥς μιν ἄγουσ(α) ἐπέδησεν Ἀνάγκη πεῖρατ' ἔχειν ἄστρον Μέλισσος 6 εἰ γὰρ δύο εἶη, οὐδ' ἂν δύναίτο ἄπειρα εἶναι, ἀλλ' ἔχοι ἂν πεῖρατα πρὸς ἄλληλα 5 (ἀντίθ. ἄπειρον). Πέρας/ὀριοθετικὴ ἀρχή, end/boundary principle, Πυθαγόρειοι 5 (DK I 452,37) πέρας καὶ ἄπειρον. Πρβλ. περαίνειν.

περιγί(γ)νεσθαι 1. Ὑπερβαίνω/περισσεύω, overdo/be left over, Ἡράκλειτος 114 κρατεῖ γὰρ τοσοῦτον ὁκόσον ἐθέλει καὶ ἐξαρχεῖ πᾶσι καὶ περιγίνεται 2. Προέρχομαι, derive, Δημόκριτος 218 πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγιγνόμενος ἐπιφανέστερον τὸ ὄνειδος κέκτῃται.

